

januari - maart 2005, prijs los nummer € 3,-

“DE KLINK”

kwartaaluitgave van

GENOOTSCHAP
“OUD ZANDVOORT”

De St. Willibrordus en Stella Maris van vroeger tot nu

Dit keer in de schijnwerper een vereniging die relatief "jong" is en wel de Katholieke verkennergroepen St. Willibrordus en Stella Maris. In 2005 bestaat de jongensgroep Willibrordus 60 jaar en de meisjesgroep Stella Maris 50 jaar, dus reden voor een feestje en een reünie, maar daarover later meer.

"Aan de ouders van onze Katholieke jongeren en aan alle parochianen" zo begint een krantenartikel in het Van Deursens Weekblad 1946, geschreven door kapelaan Vroklage.

Hij meldt dat de meest prille aanplant van het Zandvoortse katholieke leven een derde vertakking heeft gekregen en wel een verkennergroep. Tevens is het zijn wens, dat het één en ander onder de zegenrijke dauw des hemels vruchtbaar zal gedijen. Om geld in te zamelen wordt er (uitsluitend voor katholieken) een avond georganiseerd met het rad van avontuur en door verkoop á l'Américain. Het gezellig samenzijn wordt besloten met een bescheiden dansje. In het artikel staat niet wie de initiatiefnemers zijn. Gelukkig vind ik op de website van de huidige Scouting het verhaal over een stel jonge mensen die het grandioze idee hadden om in Zandvoort een Katholieke verkennergroep te starten.

Het waren Martin Bluijs, Nico Zonneveld, Fridus de Ruiters, Joop van de Berg, Eugene Nebbeling en John Kuik. Met zes verkenners werden er activiteiten gedaan in een hoekje van het patronaatsgebouw wat nu "de Krocht" genoemd wordt. En dan is het een paar jaren stil rond de verkenners, pas in 1951 staat er in het Zandvoorts Nieuwsblad dat in het patronaatsgebouw voor de eerste keer een toneeluitvoering werd gegeven

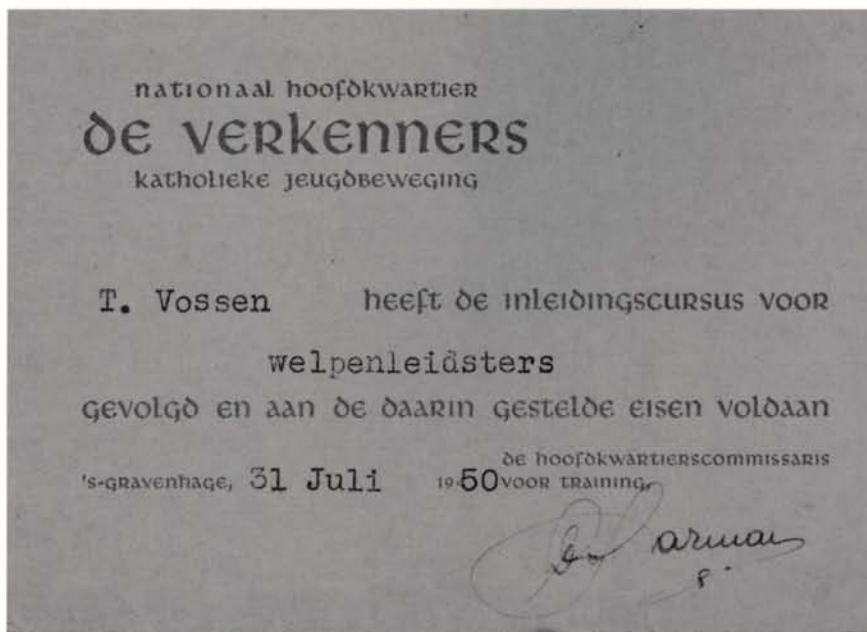
voor ouders en leden.

De regie van het stuk in drie bedrijven was in handen van Martin Bluijs (kleinzoon van Jans de Kraai) die tot eind jaren zestig aanbleef als hopman.

Herinneringen uit 1948

De dames Tiny Vossen en Lies Pauwels (leidsters van de welpen) vertellen onder het genot van een kopje koffie hun verhaal vanaf 1948. Het is een aaneenschakeling van verhuizen naar diverse clubhuizen. Van de schuur van Jan Bluijs bij het Schelpenplein naar een echte bunker aan de Kennemerweg, dan naar de zolder van de oude Mariaschool. Daarna naar het gebouwtje van de zuigelingenzorg aan de Van Lennepweg, vervolgens naar een clubhuis aan de

Jac.P.Thijsseweg en vanaf 1988 kwam men eindelijk op de huidige plek aan de Heimansstraat waar het clubhuis in 2005 zal worden vernieuwd. De dames vertellen ook dat je niet zomaar leidster kon worden. Er werd van je verwacht dat je elke week naar Haarlem fietste om een cursus te volgen. Als je slaagde dan werd je geïnstalleerd tot leidster en mocht je het uniform dragen. Met veel plezier worden de herinneringen opgehaald aan de kampeervakantie op Texel. Voordat je op kamp ging moest de leiding het draaiboek opsturen naar de Katholieke organisatie om het te laten keuren. Was alles in orde dan ging men met de stoomtrein naar het adres. In plaats van een tent was het een schuur waar 's winters de koeien in stonden. De bagage werd met de open vrachtwagen van Piet v.d Veld gebracht. De jeugd sliep onder dekens of gordijnen die met veiligheidsspelden waren dichtgespeld en op stobalen. Geen patat maar Hollandse pot met zelf geschilde aardappels en koken op petroleum. In de herinnering van de dames waren de zomers nog goed met weinig regen. Eén ding is er niet veranderd in al die verkennersjaren. De pret van toen is hetzelfde geble-

Certificaat Welpenleidster

